

Báthori Csaba

Összes évek

„Fényesre égek.”
(Kondor Béla)Zsenge istenen-túli barkák
sustorogják, mi a szabadság.Szégyenlős első-csók-vörösből
épp égre kel egy rózsaiszten.Szepegnek száraz tulipánok,
mint napfény-marta vízmosások.Illat elleng, mind odafenn él,
olajat sír a friss dióbél.Egymást bántják a szilvماغvak,
egy rakás szomorú kis csillag.Mi lenn van, égre szökne innen,
szelekben érik meg a minden.Olyan a föld, mint haj és ujjak,
élő nem éri meg a holtat.Érintést kérnek a virágok,
a keserűség tűzre váltott.Bár szívesen sötétre szállnék,
sötétől megment minden árnyék.Sebet veszek ősszel, tavasszal,
még az elmúlás is marasztal.Késem semmire-jó és éles —
öt percig vagyok ötven éves.

(2006)

A távozás képei I.

Vagy legyek madár, legyünk többen!
Könyörgés keleti körökben,
szárazon, vízen, levegőben
ráfér, míg kistréptére döbbenaz ember. Hm. Keserű, részeg,
mire a test- és lélekrészek
felfogják, mi az égi részlet
s mi a meddő öntekereszet.Érzelmekkel nem jutsz a mennybe.
Jobb, ha maradvány, szétszerelve,
takarékra vagy téliesre
állítva érsz a lélegezőkre,az édes kő- és víznemű semmit
harapva, a soha-és-mindig
álomba, hol még az is tisztít,
hogy alig szólsz egy napsütésnyit,vagy épp az űrben látva mélyet
megsejted, itt rólad beszélnek
szépet és félszeg szörnyűséget
a messze benned hangzó lények.Mert madár lehetsz februárban,
örömré, fájdalomra váltan,
a repülés gyönyörű számtan:
a csodákban viaskodás van.Semmiiben kell mindenütt lenni,
nem ősemberként egyre törni.
Minden bajjal felfele törni.
Nagy hivatás tűntön születni,még mielőtt elpiszkolódnak
a hajnali dolgok, s lesorvad
ki-ki a földről. Mást se hagyhat,
csak pár képet s élőhalottat.

A távozás képei II.

A sötétség csak egészben mutatja,
hogy mi a nappal haszna.Csak nemlétünknek hozza el az álom,
mi telik a világon.De egyetlen éjszakáért sem adnám,
mi nappalonta vár rám.Égért és földért soha nem cserélném
boldogságom, szerencsém,még ha a kínörömök közt a semmi
hívna is halni, hűlni.Mindenségem az aljban megtalálom:
lételem csak félvilágom.Képzelt súlyom és való könnyűségem
méri egy igen, egy nem.